

***Nieuwsbrief
Hervormd
Diever en Dwingeloo***

Maart 2020

En opeens is de wereld veranderd

En opeens is dan de wereld veranderd. Midden in de 40-dagentijd zijn we beland in een situatie die we kort geleden niet voor mogelijk hielden. Wat betekent dat concreet voor onze beide kerken?

De kerkdiensten zijn voorlopig gestopt, niet omdat we met meer dan 100 mensen in de kerk zitten, maar omdat het verstandig is om sociale contacten zoveel mogelijk te beperken. En dat geldt met name voor de ouderen onder ons, die toch voor het rondwarende virus als extra risicovol worden gezien. Hoe staat het met de vieringen rond Pasen, de Stille Week, toch altijd een hoogtepunt in het kerkelijk jaar? Zoals het nu lijkt is de kans groot dat ook dan de vieringen geen doorgang vinden, maar zeker is dat nog niet. In ieder geval zal de geplande Stille Week cyclus, zoals die al door dominee Kees Mos en cantor Esther de Vos is voorbereid, niet worden gevierd zoals de bedoeling was, al was het alleen maar omdat de repetities van de cantorij al een paar weken stil liggen.

Of en op welke wijze er rond Pasen vieringen mogelijk zijn, zal afhangen van de adviezen rond die tijd vanuit Den Haag en vanuit de PKN. Zodra wij hieromtrent zekerheid verkrijgen, zullen wij proberen dat bij iedereen bekend te maken.

Geen Haantje op een Stokkie, geen zondagsschool, het is onwerkelijk allemaal. Veel erger is het natuurlijk voor diegenen die getroffen zijn door het virus, ziek thuis of op de intensive care in een ziekenhuis of voor wie de ziekte een dodelijk afloop heeft.

Gelukkig leven wij in een land met uitstekende voorzieningen en fantastische mensen in de medische- en zorgsector, maar er zijn ook miljoenen mensen die al leven in erbarmelijke omstandigheden en je kunt je nauwelijks voorstellen wat er gebeurt als ook daar dit virus toeslaat.

Veel kunnen wij niet doen, bidden, hopen en, zoals onze premier zei "een beetje op elkaar letten".

Ter afsluiting een lied dat in een van de PKN-berichten van de laatste tijd stond, ter bemoediging:

Op u alleen, mijn licht, mijn kracht
Stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij
Door golven heen, door storm en nacht
Leidt mij uw hand. U blijft nabij.
Uw vrede diep, uw liefde groot
Verjaagt mijn angst, verdrijft de dood.
Mijn vaste rots, mijn fundament,
U bent de grond waarop ik sta.

(Lied 939, vers 1)

Wij wensen iedereen ondanks alles toch een goede voorbereiding op Pasen,
Namens de kerkenraden van Dwingeloo en Diever,

Gert-Jan van Muijen, Tom Griffioen

Klokkenluiden

De PKN heeft woensdag 18 maart uitgeroepen tot de "Dag van Nationaal gebed" en heeft daarbij voorgesteld om 's avonds van 19.00 tot 19.15 uur de kerkklokken te luiden, iedere woensdag, voorlopig gedurende drie weken. (eventueel langer)

De kerkenraden van Diever en Dwingeloo ondersteunen dit zeer sympathieke gebaar vanuit de PKN om de klokken ter troost en hoop te laten luiden. De klokken klinken als een gebed voor alles wat nu gaande is.

Jaap Ruiter

Verbonden op afstand.....

Het RIVM adviseert ons om 1.5 meter afstand van elkaar te houden. Dat is niet veel, maar voor een gemeente wel! In de kerk sluiten we aan op de banken en geven elkaar een hand om elkaar goede morgen te wensen. Het Coronavirus maakt deze vorm van gemeenschap voor de komende weken onmogelijk. Het is te gevaarlijk, met name voor de zwakken en kwetsbaren uit onze kerkgemeenschap.

We moeten noodgedwongen gemeente op afstand zijn. En dat voelt raar! Juist in tijden van bedreiging en crisis hebben we het zo nodig om samen te zijn, om de gemeenschap in de kerk te zoeken.

De ouderen onder ons denken terug aan de tijd van bezetting en oorlog. Toen zaten de kerken vol! Deze crisis is anders. Wij moeten afstand houden, minimaal 1.5 meter.

We zullen de komende weken (of zullen het maanden worden?) proberen gemeente te zijn op een manier, zoals het nog nooit geweest is.

Het zal oefenen zijn. Creativiteit hebben we nodig, aandacht voor elkaar, ook als we elkaar niet ontmoeten. De afstand overbruggen zonder bij elkaar te komen, elkaar groeten zonder elkaar een hand te geven, leven delen zonder gezellig bij elkaar te zijn.

Nieuwe wegen bewandelen. Een oefening op afstand.

Maar goed, laten we even stil staan: gaat het in de kerk en in de gemeente echt om afstand in meters en centimeters? Hele goede vrienden, boers en zussen - die ervaring heeft toch iedereen - kunnen honderden kilometers van je verwijderd zijn en toch heel dicht bij je zijn, ze zijn in je hart! Deze nabijheid draagt mensen ook door crisistijden heen.

Als je de weg vindt naar het hart van de ander en hem of haar heel dicht bij je hart laat komen, dan ben je gemeente. Laten wij dus delen wat ons bang maakt en laten we delen wat ons moed geeft.

Gelukkig hebben we een telefoon, kunnen we mailen of anderszins doen via sociaal media.

Laten wij onze hoop delen, ons vertrouwen in Gods beloftes.

Als we dat doen, dan kan deze crisistijd een tijd worden, waarin wij dichter bij elkaar komen, elkaar vasthouden en naar elkaar toe groeien.

Gods zegen wens ik u toe. In Hem, die ons leven in Zijn handen houdt, blijven wij verbonden!

ds. Tia J. Braam.

Het pastoraat

Nu huisbezoek niet aan te raden is, wil ik toch graag blijven ontmoeten.

Dit zal gaan via telefoon, mail en app.

U mag zelf ook het initiatief nemen en mij bellen.

Voor alle duidelijkheid: telefoon 0521-344375

Tot zover, hou me op de hoogte!

Met een hartelijke groet en sterkte, ds. Tia J. Braam

Gebed:

God, nu angst en paniek mij overvallen

Onzekerheid mij in de greep heeft

Eenzaamheid zich opdringt

Ik het zo moeilijk vind om af te wachten

Afzien en volhouden niet mijn sterkste kanten zijn

Er niemand meer komt en

Ik steeds meer in de knoop raak met van alles en nog wat

Ongekende gevoelens de overhand krijgen

En U zo ver weg lijkt.....

Kan ik niet anders dan roepen:

God: "Zegen me en wees me nabij!

Zorg voor hen die mij lief zijn

Geef me kracht en geduld om het vol te houden

Liefde om het uit te houden!"

Amen

ds. Tia J. Braam

Uit de nieuwsbrief van de Raad van Kerken:

Te midden van alle angst en zorgen rondom het Coronavirus, beginnen hier en daar ook andere geluiden te klinken. Biedt deze crisis onze samenleving niet ook onverwachte kansen? Zou de pandemie niet het startpunt kunnen zijn van een eenvoudiger levensstijl of een nieuwe economie? En zouden we als kerken daarin niet het voortouw kunnen nemen? Oude, vaak diep christelijke waarden kunnen nieuwe betekenis krijgen: Rust en aandacht voor elkaar, zorg voor de schepping, een duurzame levensstijl, een economie van het genoeg, ruimte voor persoonlijke reflectie en gebed.

De Ierse monnik Richard Hendrick OFM schreef een aantal dagen geleden de volgende tekst, die hiertoe een aanzet geeft:

Vergrendeling

Ja, er is angst.

Ja, er is isolatie.

Ja, er wordt gehamsterd.

Ja, er is ziekte.

Ja, er is zelfs dood

Maar:

Ze zeggen dat je in Wuhan na zoveel jaren van lawaai de vogels weer kan horen zingen.

Ze zeggen dat na slechts een paar weken van rust de lucht niet langer stijf staat van de smog maar blauw en grijs en helder is.

Ze zeggen dat in de straten van Assisi mensen elkaar toezingen over de lege pleinen en hun ramen openhouden, zodat zij die alleen zijn de geluiden van families om hen heen kunnen horen.

Ze zeggen dat een hotel in het westen van Ierland gratis maaltijden aanbiedt en bezorgt bij hen die aan huis gebonden zijn.

Vandaag is een mij bekende jonge vrouw druk bezig om in haar buurt flyers te verspreiden met haar nummer, zodat de ouderen iemand hebben die ze kunnen bellen.

Vandaag bereiden kerken, synagogen, moskeeën en tempels zich voor om dakloze, zieke en vermoede mensen te kunnen verwelkomen en onderdak te bieden.

Over de hele wereld beginnen mensen te vertragen en te reflecteren.

Over de hele wereld kijken mensen op een nieuwe manier naar hun burens.

Over de hele wereld worden mensen ontvankelijk voor een nieuwe realiteit, voor hoe groot we eigenlijk zijn en hoe klein onze feitelijke controle, voor wat er werkelijk toe doet.

Voor liefde.

Dus we bidden en realiseren ons:

Ja, er is angst,
maar er hoeft geen haat te zijn.

Ja, er is isolatie,
maar er hoeft geen eenzaamheid te zijn.

Ja, er wordt gehamsterd,
maar er hoeft geen gierigheid te zijn.

Ja, er is ziekte
maar de ziel hoeft niet te lijden.

Ja, er is zelfs dood,
maar er kan altijd een wedergeboorte van liefde zijn.

Word je bewust van de keuzes die je maakt voor je leven nu.

Vandaag: Adem.

Hoor, achter de fabrieksgeluiden van je paniek,
zijn de vogels weer aan het zingen,
klaart de hemel op,
is de lente in zicht.

En altijd worden we omringd door Liefde.

Open de ramen van je ziel.

En al ben je niet in staat

om de ander over het lege plein aan te raken: Zing.

*Richard Hendrick, OFM
13 maart 2020*

Onderstaand één van de mooie Engelse kerkliederen 'Be still my soul' vertaald door Sytze de Vries; 'Ga maar gerust' uit 'Het liefste lied van overzee' deel 2:

Ga maar gerust

Ga maar gerust, want ik zal met je mee gaan
Ik ben je baken, ook in de diepe nacht
Ik ben de stem, die steeds in jou zal opstaan
Ik ben de hand, die op je vriendschap wacht
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat
Ik ben de wind waardoor je adem haalt

Ga maar gerust, want ik zal met je mee gaan
Ik ben de zon, waardoor het donker knielt
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel
Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen
Ik ben de dag, die schemert in je droom

Ga maar gerust, want ik zal met je mee gaan
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt
Ik ben de hoogste toon, die je kunt aanslaan
Ik ben de verte, die verlangend wenkt
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen
ben ik de hand, die al je tranen wist.

Van de synode PKN

Het coronavirus raakt ons kerk-zijn in het hart, aldus ds. René de Reuver, scriba generale synode. Hij is ontroerd over de initiatieven die gemeenten ontwikkelen om de komende weken toch vorm te geven aan kerk-zijn. Gods Geest vindt altijd wegen...

Het zijn vreemde tijden. Het coronavirus krijgt steeds meer grip op onze samenleving. Grote bijeenkomsten zijn afgelast, velen zitten in quarantaine. Dit alles om het virus zoveel mogelijk in te dammen.

Ook als kerkgemeenschap treft dit ons. Nog nooit heb ik meegemaakt dat de overheid oproept om geen bijeenkomsten - en dus ook kerkdiensten - meer te beleggen met meer dan 100 kerkgangers. En dat we als kerk hier gehoor aan geven. Met als gevolg dat deuren van veel lokale kerken zondag gesloten blijven. Bovendien zullen ouderen en zieken veel minder bezocht gaan worden. Al is het maar om elkaar niet te besmetten.

Deze dingen raken ons kerkzijn in het hart. De kerkdienst is de plek waar de lofzang gaande gehouden wordt en naar elkaar omzien is wezenlijk voor de kerk.

Gelukkig betekenen de beperkende maatregelen niet dat we met elkaar geen kerk kunnen zijn. Het is verrassend hoeveel creatieve ideeën er al zijn opgeborreld.

Al deze initiatieven ontroeren mij. Ze illustreren hoe het gemeente-zijn ons ter harte gaat. Naast alle zorg en onzekerheid over het virus zien we hoe Gods Geest altijd wel weer wegen vindt waarlangs onze voet kan gaan (psalm 25).

Hoe bijzonder dit alles ook, toch hoop ik van harte dat het coronavirus snel wordt ingedamd zodat het gewone leven weer z'n gang kan nemen en we elkaar, ook in de kerk, weer kunnen ontmoeten.

De komende Veertigdagentijd zullen we veel meer tijd thuis doorbrengen. Voor sommigen zal het leven extra stil, voor anderen veel rustiger zijn. Dit alles maakt deze Veertigdagentijd wel heel bijzonder. Laten we de gelegenheid te baat grijpen om meer tijd te nemen voor bezinning en gebed. Naar het woord van Jezus is onze binnenkamer daar zeer geschikt voor.

*Mijn ogen zijn gevestigd
op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op Hem gezet.
Kan ik de nacht verduren,
waarin Gij verre zijt?
Gij zult mijn voeten sturen
in 't duister van de tijd.*

*Maar wees mij dan genadig
en richt mijn leven op,
dat ik opnieuw gestadig
kan gaan in 's levens loop.
Mijn hart, hoezeer onrustig.
Heb ik op U gezet,
mijn ogen zijn gevestigd
op U, tot Gij mij redt.*

(Liedboek 25a. Tekst Willem Barnard, bij Psalm 25)

Een zegen

Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;
zegene ons de grote NAAM!

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie zoeken in de stilte
naar een vuur voor hart en handen:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie zingen op Gods adem
van de hoop die niet zal doven:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie roepen om vrede,
van gerechtigheid dromen:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie wachten in vertrouwen
dat de liefde zal blijven:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Het licht van God gaat over U op!

De zon van Zijn vrede als een nieuwe dag!

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Met een hartelijke groet aan u allen, in verbondenheid,
namens de kerkenraden van Diever en Dwingeloo,
Annie Mulder, Immy Zuidema en ds. Tia Braam

